

Ženy podle Tomáše Hřivnáče

Galerie La Femme poblíž Pařížské ulice v Praze je poměrně novým uměleckým stánkem. Od ostatních se liší jasným zaměřením a čilou výstavní aktivitou. Jak už název napovídá, prezentuje ve svých prostorách především umělce, jejichž tématem se stala žena. Nejinak je tomu i v těchto dnech do 2. července zde totiž vystavuje Tomáš Hřivnáč, "specialista na ženy".

Tomáš Hřivnáč má rád ženy a ony jej. Přitahuje je svým osobním vystupováním i nevšedním pohledem na svět. Je málomluvný, trochu tajemný, avšak pozorný a přirozeně hloubavý. Má rád život a společnost, v níž se stává spíše pozorovatelem a občasným glosátorem.

Jako samouk se dopracovával ke svému nezaměnitelnému výrazu pomalu, avšak urputně, nerušen módními krátkodobými trendy. Do měděných desek vyrývá s nevídanou trpělivostí lidské figury výhradně postavy žen. Letmý divák jeho černobílých grafických listů v nich bude jistě spatřovat akty v realistických, poněkud tradičních záznamech. Své pohledy či lépe řečeno vize nedeformuje nepatřičnými formálními "moderními" schválnostmi. Hřivnáčovy ženy jsou na pohled krásné, pružné a přitažlivé. Jsou však také, díváme-li se bez předsudků a s otevřenou duší, něčím neobvyklé. Nevyzařují totiž kýčovitý odér, tak typický pro unylá povrchní dílka sladké podbízivé "obrázky".

Očekává-li někdo od výtvarného umění krásu i záhadnost, přitom však tradiční nekonfliktní obrazivost, bude Hřivnáčovými grafikami ale i obrazy uspokojen. Autor není rozkrývající filozof, ale spíše intuitivní a spontánní obdivovatel zábavného plynutí naší existence. Zobrazuje onu pradávnou vůli k životu, energii a slovy neuchopitelné prolínání duše a těla. S tím se pojí jistě také sexualita, otevřené požitkářství připomínající dávná orgiastická mystéria a oslavné nevázané bakchanálie. Cílem je osvobozující otevřenost a zdravé naslouchání instinktům, harmonizujícím ve svém výsledku každého jedince.

Hřivnáč zobrazuje ženy v nejrůznějších polohách a většinou s neviděnými tvářemi. Tělo tak pojímá jako prostředek psychických emotivních hnutí a podvědomých reakcí na nastalé situace. Je možná překvapivé, že Hřivnáčovy grafiky obdivují a kupují převážně ženy. Snad jim víc rozumí umějí totiž "číst" pro muže poněkud nesrozumitelná gesta a "ženské principy". Obdivovatelky neodrazuje a nepobuňuje neskrývaná obnaženost, sexuální přímot či animální temnot. Nahota je zde totiž pouhou vstupní formou bohatého, a v mnohých směrech kvalitnějšího, mateřského chování v našem jinak těkajícím světě.

Radan Wagner, 16. 6. 2001